
Soutěž Erasmus Student Label. Dvě ceny za esej pro UK

Soutěž Erasmus Student Label. Dvě ceny za esej pro UK

Národní agentura pro evropské vzdělávací programy, která je součástí Domu zahraničních služeb MŠMT, vyhlásila soutěž Erasmus Student Label, v níž měli studenti ztvárnit formou eseje zajímavé příběhy popisující jejich zkušenosti se studijním pobytem v rámci programu Erasmus v akademickém roce 2008/2009. První a třetí místo obsadily studentky Univerzity Karlovy.

Ocenění z rukou ministryně školství Miroslavy Kopicové převzaly 19. listopadu 2009 v rámci dne Bez hranic Tereza Mácová za první místo a Zuzana Dvořáková za místo třetí.

Tereza Mácová, studentka 4. ročníku bakalářského programu oboru mediální studia a žurnalistika na FSV magisterského programu oboru mediální studia a žurnalistika na FSV UK.

Jak jste se o soutěži dozvěděly a co vás vedlo k účasti v ní?

TM E-mailem z NAEP, chtěla jsem nějak zužitkovat díky Erasmusu nabyté zkušenosti.

ZD K účasti na soutěži Erasmus Student Label jsem byla vyzvána přímo prostřednictvím e-mailu. Nenalákala mě prestiž soutěže, ani její ceny, spíše jsem to vnímala jako příležitost zamyslet se a zhodnotit, co vlastně pro mě studium v Londýně znamenalo.

Jakou školu jste v rámci programu Erasmus studovaly? Co hrálo při výběru roli?

TM V akademickém roce 2008/2009 jsem pobývala na Jagellonské univerzitě v Krakově. Navštěvovala jsem po dobu 6 měsíců, od ledna 2009. Hlavní motivací k výběru přednášky z Institutu soc. komunikace a žurnalistiky, ale této školy byl jednoznačně samotný Londýn. O studium v také z Institutu audiovizuálních médií. Školu jsem si této metropoli je velký zájem a nemyslím si, že by tomu tak

vybrala spíše podle země a města - Krakova, chtěla jsem poznat polské kulturní prostředí a naučit se jazyk, a to se mi myslím, podařilo.

bylo díky oborové nabídce tamějších univerzit. S výběrem konkrétního studijního plánu to bylo poněkud komplikované - nastupovala jsem v polovině akademického roku a účast na většině předmětů je podmíněna jejich návazností. Každopádně mé studium na Middlesex University bylo velmi pestré. Studovala jsem na Faculty of Arts (ačkoli můj původní hlavní obor byla Marketingová komunikace a PR na FSV), a to různé předměty od anglické literatury až po management umění a hudby.

Jak si myslíte, že využijete znalosti a zkušenosti z pobytu v zahraničí v dalším studiu, případně v budoucím životě?

TM Jazykové zkušenosti mi rozhodně pomohou v budoucnu ať už na poli studijním, tak později kariérním, neboť se v budoucnu chtěla věnovat středoevropskému prostoru. Zkušenosti z Erasmu jsou k nezaplacení - naučí přirozeně se zorientovat v novém prostředí, přinese nové podněty, nadhled a jiné úhly pohledu na řadu kulturních a historických otázek. Bourá evropské stereotypní bariéry.

ZD Díky rozmanitosti studijních oborů jsem si rozšířila obzory a pronikla do světů, o kterých jsem neměla ani tušení. Také samotný život ve velkoměstě mi poněkud změnil životní perspektivu, a proto Prahu nyní vnímám spíše jako město než metropoli. Nemohu opomenout ani rozvinutí se v anglickém jazyce, když byl mateřštinou většiny mých přátel. Studijní pobyt v zahraničí nechápu jako možnost, ale povinnost. A jsem ráda, že jsem si jeden ze svých životních cílů vyplnila už nyní.

Jaká je vaše nejsilnější vzpomínka na zahraniční pobyt?

TM Vybrat tu jednu nejsilnější je opravdu těžké. Nezapomenu ale na setkání se zahraničními studenty, kdy jsme třeba skupina 6-8 studentů různých národností, kteří všichni bez problému mluvili anglicky, používali polštinu. (Jsme přece v Polsku, tak polsky, ne?)

ZD Silných vzpomínek je hodně, pro ty se do zahraničí vlastně jede. Kdybych měla jmenovat nějaký konkrétní zážitek, tak to určitě bude souviset s lidmi, se kterými jsem bydlela na koleji. Například jsme zavítali do klubu s názvem Church (Kostel). Není to úplně obyčejný klub, i když možná z britského pohledu obyčejný je. Tento klub zahajuje svou největší party každou neděli v 11 dopoledne, což je opravdu nevšední doba pro takovou formu zábavy. Legenda "Kostela" je taková, že kdysi dávno jeden mladý muž zavítal v neděli do kostela, měl na sobě džíny, kouřil, popíjel pivo a trousil nemístné poznámky, a proto byl z kostela vyhozen. To ho popudilo natolik, že si založil svůj vlastní "kostel", tedy již zmíněný klub, kde všechny tyto nevkusnosti byly povoleny, ba naopak vítány. V současné době se tedy v Londýně do "Kostela" chodí nejlépe v bláznivých maskách, vstupné je 7 liber, před "kazatelnou" se prodávají piva v sáčku po čtyřech kusech a u oltáře tančí tanečnice, které od jeptišek mají opravdu daleko.

(Lucie Kettnerová)